

Međunarodno Glasilo

Klanjateljice Krvi Kristove

Godina XXI. - br. 7, srpanj-kolovoz 2019.

Klanjateljice Krvi Kristove – Vrhovna uprava - Via Maria De Mattias 10, I - 00183 Roma

www.adoratrici-asc.org

redazioneasc@adoratrici-asc.org

Lima, Peru
4-28 Luglio 2017

Uloga žene u Crkvi

Uvodnik

Samo dan nakon vigilijske Pedesetnice, riječi pape Franje izgovorene tijekom njegove homilije na Trgu sv. Petra i dalje odzvanjaju u našim umovima, a još više u našim srcima. Kao da su htjele napraviti prostor, izroniti, uzeti oblik i tijelo. Okupio je cijelu Rimsku Crkvu kako bi vidno zajedno molili. Kao Majka svih Crkava, izraz i znak univerzalnosti, pozvana je da postane utroba dobrodošlice slušajući vapaj Duha koji se diže iz siromašnih. Pozvana je da prevlada strah i da, kao i sve majke, stoji na bojišnici kako bi obranila, zaštitila i ponovno dala nadu.

Ona je Crkva s majčinskim osobinama žene. To je vrijeme Duha koji poziva i treba naše talente, našu ženstvenost, naš način osjećanja i doživljavanje stvarnosti za odgovor koji uključuje srce.

Crkva zahtijeva našu prisutnost, nježnost naše duše, ne interes, osobni dobitak, produktivnost, korist ili efikasnost, sve vrijednosti koje obezvrjeđuju našu ljudskost.

Ženska Crkva je Crkva Marije, Crkva rođena pod križem, koja se sjedinjuje s potpunom

žrtvom svoga Sina, početak novog čovječanstva. Ona je Crkva žene koja pati od krvarenja i izaziva gužvu, sigurna da će biti izliječena. Ona je žena Samarijanka na bunaru koja započinje dijalog sa strancem, i otkriva istinu o samoj sebi. Ona je Crkva Marije iz Betanije koja kleči da opere noge Učitelju i time iskaže poštovanje i prepoznavanje, i ona je Crkva Marije Magdalene koja trči od praznog groba jer se ne može zaustaviti da navijesti otajstvo kojem je svjedočila.

Kao Klanjateljice, svaki dan prihvaćamo ovaj poziv tako što donosimo odluke koje nas obvezuju dati prednost našim vrijednostima. Organizacija seminara za naše ekonomice pod nazivom "Ljudsko lice ekonomije", iskustvo prihvaćanja siromašnih u naše zajednice te služenje i pažnja prema starijim osobama, zauzimanje stava u zaštiti stvorenoga, konkretni su koraci koji nas pozivaju da produbimo i podržimo se na našem putu preobrazbe ... za ulogu žene u Crkvi koja rađa novi život.

s. Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Kazalo

Uvodnik

◇ Uloga žene u Crkvi

Prostor za Vrhovnu upravu

◇ ASC zajednica "ide naprijed"

Iz ASC svijeta

◇ "Evo me, Gospodine..."

◇ Prva pričest

◇ Obilježavanje 16. obljetnice kanonizacije MDM

◇ Vrtlarjenje u bačvama

◇ Svibanjsko krunjenje u Katoličkom dječjem domu (CCH)

◇ Počasti za sestru Charlotte

1	◇ Jedinstveno životno iskustvo!	8
	◇ Ljudsko lice ekonomije	9
	◇ Predivno iskustvo radosti	10
2	◇ 125. obljetnice prisutnosti ASC u Bihaću	11
	Prostor za JPIC/VIVAT	
3	◇ Zajedno za život, dostojanstvo i ljudska prava	12
4	U Družbi	
4	◇ Kalendar Vrhovne uprave	13
5	◇ Rođendani: slavimo život	13
6	◇ Godišnjice redovničkih zavjeta	13
7	◇ Vratile su se u kuću Očevu	14

ASC zajednica „ide naprijed“

Od siječnja 2019. godine, internacionalna zajednica u generalnoj kući ugošćuje obitelj sirijskog podrijetla: majku i dvije tinejdžerice koje su stigle u Italiju zahvaljujući projektu humanitarnog koridora kojeg je promicala Zajednica svetog Egidija. Radi se o odgovoru koji je Vrhovna uprava, zajedno s internacionalnom zajednicom, htjela ponuditi stvarnosti imigracije u suradnji s drugim institucijama koje su prisutne u Crkvi.

U stvari, projekt humanitarnog koridora radi na dobivanju međunarodne dozvole koja je potrebna za prihvaćanje najugroženijih osoba ili obitelji koje su ugrožene zdravstvenim problemima ili gubitkom života iz izbjegličkih kampova u Libiji i da ih dočekaju u našoj zemlji. Siham, Mariana i Marina, u svojoj patnji, nemoći i usamljenosti, bile su među tim sretnim izbjeglicama. Nakon dolaska u Rim, danas ih i dalje prati ista Zajednica svetog Egidija u projektu čija je svrha poticanje integracije imigranata kroz podučavanje jezika, pripremu pravnih dokumenata i pružanje profesionalnih tečajeva kako bi im se olakšalo u novoj sredini, u novoj realnosti i kako bi im se iskazala dobrodošlica. Zajednica svetog Egidija koordinira radom i programom, kroz podršku i vođenje rada koji je povjeren Klanjateljicama.

Mlade žene, koje su danas uglavnom uključene u učenje jezika, koriste sva raspoloživa sredstva za prakticiranje svog talijanskog jezika, otvorene su za odnose sa strancima, korisne u zajednici prema mogućnostima i volontiraju u Centru Sv. Egidije ili u župi s drugim imigrantima.

Tri žene će biti s nama godinu dana. One nisu jedine koje imaju koristi od naše gostoljubivosti i ljubaznosti, ali mi, internacionalna zajednica, također imamo koristi od njih.

Zapravo, odgovor na pozive Crkve koje je uputio papa Franjo i poziva iz naših Odredaba VS 2017., jest *suosjećajna i pomirateljska prisutnost koja živi u zajedništvu sa siromašnima i onima koji žive na rubu društva....* Srcem osjetljivim na vapaj Krvi brinemo se za našu zajedničku kuću, štitimo život i dostojanstvo svake osobe, doživljavamo kako je to pashalni misterij. Ako nas s jedne strane stavlja u stanje da iziđemo iz sebe, naših prostora, naših sigurnosti, iz onoga što je poznato, s druge strane to stvara potrebne okolnosti u nama da otkrijemo dodatne resurse. To je *preobrazba koja rađa život.*

Zajednica u generalnoj kući, internacionalna zajednica, također je obogaćena prisutnošću novih ljudi. Priča Siham i priča njezinih dviju kćeri čine vidljivim svakoga dana vapaj za pravdom koji se uzdiže od ljudi u ratu. Ovaj vapaj dolazi od onog dijela čovječanstva koji je žrtva ravnodušnosti i straha od ostatka svijeta. Pomažu nam i potiču nas na stvarnu i konkretnu molitvu. Pozivaju nas na potrebu za stvarnim obraćenjem srca kako bismo *postale bližnji.* Njihova prisutnost podsjeća nas da smo jedna obitelj, ljudska obitelj, a opredjeljenje za izgradnju ove obitelji jest snaga koja nas tjera da vjerujemo da će biti budućnosti i da će biti bolje.

s. Maria Grazia Boccamazzo, ASC

„Evo me, Gospodine...“

Zahvalne smo Bogu za Njegovu ljubav na ovaj poseban dan kada smo položile prve zavjete. To je bio poseban dan i za našu Regiju koja je obogaćena novim članicama.

Nadbiskup Beatus Kinyaiya iz Dodome slavio je misu zajedno s mnogim svećenicima. Bilo je mnogo ASC sestara iz naših zajednica, redovnica iz različitih družbi i laika. U svojoj homiliji nas je pozvao: "Budite sveti jer je naš nebeski Otac svet". Rekao je, kad se postavi pitanje koji je veliki blagdan u Crkvi, odgovor je često: Božić. Veliki blagdan u Crkvi je Uskrs jer slavimo naše otkupljenje kroz Kristovu patnju i uskrsnuće. Sveta Marija De Mattias je to živjela i poučavala svim svojim srcem. Ono što ju je dotaklo, bila je velika ljubav Isusova koji je patio da bi nas otkupio.

Zato je duhovnost Družbe Ljubav prema Bogu i dragom bližnjemu. Isusovo pitanje koje je postavio Petru tri puta, voliš li me? Isus je to učinio kako bi Petru pružio priliku da razmisli o onome što je govorio. Rekao nam je: "Danas ste ovdje pred oltarom kako biste položile svoje prve zavjete u skladu s karizmom svete Marije De Mattias. Trebamo slijediti stope svete Marije De Mattias.

Pozivajući se na Evanđelje, rekao je da je Marija Magdalena nakon Kristove smrti bila jako tužna jer Ga je jako ljubila. Kad je ugledala Isusa, htjela ga je zadržati. Ali Isus joj nije dopustio, nego ju je poslao učenicima da im donese Radosnu vijest. Biskup naglašava da se držimo Isusa, ali da ne zaboravimo da je naša odgovornost ići u susret braći i sestrama u potrebi, da im donesemo Radosnu vijest.

Kao što je Marija De Mattias učinila, moramo služiti svima s ljubavlju. Ohrabrio nas je da se ne bojimo braniti istinu, biti ljudi molitve, raditi i voljeti sve. Trebale bismo biti opravdanje otkupljenja.

Željele bismo zahvaliti Bogu za dar poziva. Zahvaljujemo roditeljima i odgojiteljima i vama, drage sestre, gdje god se nalazile, za vašu ljubav i molitve za nas. Neka vas Bog i dalje blagoslivlje.

**s. Coleta John, s. Joanitha Emmanuel,
s. Maria Anatolina i s. Rosina Respicius, ASC**

Prva pričest **Institut Predragocjene Krvi**

Učenici 5. godine A, B i C sekcije našeg Instituta Predragocjene Krvi, primili su 11. svibnja po prvi put Isusa nakon dvogodišnje pripreme sa svojim vjeroučiteljima, roditeljima, učiteljima i sestrama.

Njihovi roditelji su sudjelovali u mjesečnim aktivnostima kako bi pratili rast svoje djece u vjeri i imali su svoje susrete. Glavnu ulogu učenici su preuzeli u pripremi liturgije i oltara, noseći Lekcionar, svijeće, cvijeće, uspomene na Prvu pričest, prikazne darove (vino, vodu i kruh).

Sudjelovali su naviještanjem Božje riječi i posvetom našoj Presvetoj Majci Mariji.

Činili su se vrlo sretnima tijekom najvažnijeg trenutka kada su prvi put primili Isusa.

Uprava škole, nastavnici katehetske koordinacije i veliki broj članova obitelji prisustvovali su euharistijskom slavlju, budući da je ukupno oko 100 djece primilo prvu pričest na tri Mise.

Neka Krvi Kristova preplavi srca ove djece tako da postanu mostovi ljubavi i milosrđa za drugu djecu škole.

s. Susana Misermont, ASC

Regija Manaus

Obilježavanje 16. obljetnice kanonizacije sv. MDM

ASC zajednica iz Belema pripovijeda...

18. svibnja obilježile smo 16. obljetnicu kanonizacije svete Marije De Mattias s mojom zajednicom Gospe od Guadalupe u Belemu, u državi Para. O. Arcelino, poglavar brazilskog vikarijata Misionara Predragocjene Krvi, došao je predvoditi Euharistijsko slavlje, zajedno s o. Lucasom Fuertesom (CPPS), koji je bio na terapijama kao pacijent u Bolnici Guadalupe. O. Arcelino je misionar u Altamiri i rado se odazvao našem pozivu da s nama proslavi svetkovinu Marije De Mattias.

Za tu prigodu s. Jocilene pripremila je novu knjižicu s pjesmama. S Misionarima su došle Zilda, jedna gospođa i prijateljica sestara i Misionara, o. Viganò (CPPS) koji živi u Altamiri i brine o ocu Lucasu, i gospođa Valeria, štovateljica

Predragocjene Krvi, s dvanaestogodišnjom kćeri Marijom Eduardom. Djevojka je nosila veliki buket cvijeća i podijelila svakome jedan cvijet. Za vrijeme prikazanja pozvala je svakoga pojedinačno da preda svoj cvijet Isusu kako bi izrazili svoju zahvalnost za dar našega života Klanjateljica.

Nakon homilije, o. Arcelino me zamolio da ispričam o slavlju kanonizacije svete Marije De Mattias. Nisam bila prisutna na Trgu sv. Petra u Rimu 18. svibnja 2003., jer su istodobno ekshumirali ostatke sestre Serafine Cinque u Manausu i tu sam bila nazočna. No, čula sam da su sestre koje su bile tamo toliko pričale o proslavi kanonizacije, a ja sam o tome čitala iz novinskih članaka i časopisa te iz ASC glasila.

Bila sam ponosna i radosna što sam mogla oduševljeno ispričati o mnoštvu ljudi na Trgu sv. Petra, priču o čudu mladog Vladimira, zbog kojega smo dobili kanonizaciju i ispričati mnoge druge detalje. Regionalna tajnica s. Beth, vodila je trodnevnicu pripreme za proslavu i animirala misno slavlje. Pomogla sam sestri Mariji José, sakristanki, u pripremi za misu. Molila sam i zahvalila za sestru Mariju Panicca koja je toliko radila za kanonizaciju naše Utemeljiteljice.

Marlene je snimila nekoliko fotografija, a svatko od nas se osjetio dijelom ovog jednostavnog događaja sjećanja. U spomen na 185. obljetnicu osnutka naše Družbe napisala sam članak za novine Nadbiskupije Belem, koje su ovdje bile objavljene nekoliko mjeseci ranije.

Pjevali smo himne našoj dragoj Utemeljiteljici, koje smo komponirali, i zaključili događaj uz radosni obrok i zahvalnost Bogu.

Sr. Marilia Menezes, ASC

Regija SAD

Vrtlarenje u bačvama

Bačva je samo bačva dok ne postane vrt.

Ovo je priča o šest plavih bačvi koje sada osiguravaju prostor za vrtlarstvo za šest sestara u Centru Ruma. Vrtlarstvo je već dugi niz godina obilježje sestara u Rumi. Kada netko kopa tlo vrta, Zemlja šapuće imena Mary Edwin, Theodolinde, Sebastiane, Edwige, Vere, Dorothy Ann, Mary Edith, Janis i drugih.

Ove bačve sada okružuju postolje na kojem je

stajao sveti Klement koji je dao prostor na kojem sestre mogu vrtlariti dok on stoji. Svježe povrće je užitek: sestre Lucille Kern i Frances Newton imaju rotkvice, sestra Celine Birk ima špinat, sestra Anne Irose ima kelj, a sestra Alan Wurth ima luk i salatu.

Do svibnja, ASC zajednica je uživala u rotkvicama, zelenom luku i špinatu.

Sr M. Alan Wurth, ASC

Svibanjsko krunjenje u Katoličkom dječjem domu (CCH)

Mnoge Klanjateljice iz Rume bile su poslone u Katolički dječji dom u Altonu, Illinois, na neko vrijeme tijekom godina aktivne službe prije 1984. Te godine, kada su se Klanjateljice povukle, katolički laici iz biskupije Springfield preuzeli su i dalje služiti potrebama djece.

Iako nisu svi zaposlenici katolici, atmosfera i praksa su u skladu s Kristovim riječima:

“Pustite djecu da dođu k meni.” Kao

u vrijeme kada su Klanjateljice

bile u CCH-u, nastavili su

služiti najsiriromašnijoj

djeci. Sada je njihov

program trostran:

dnevna škola za

djecu s posebnim

o b r a z o v n i m

potrebama, od 1.

do 12. razreda;

rezidencijalni

program za dječake

koji žele promijeniti

izbore koje su donijeli;

i

program koji

priprema mlade ljude za

samostalan život.

Od jednog od učitelja u CCH-u,

s. Rachel Lawler primila je 3. svibnja poziv

na krunjenje kipa Gospe Fatimske. S. Rachel tamo je

služila 21 godinu prije odlaska u Liberiju, Zapadnu

Afriku, i s. Olivia Woltering, koja je tamo također

bila domaćin, prisustvovala je događaju.

Jedno jutro prošle godine, osoblje je otkrilo da je kip nepopravljivo vandaliziran.

Biskupija, koja je vlasnik zgrada, zamijenila je

prethodni kip s drugim iz Italije. Biskup je došao

blagosloviti novi kip mjesec dana prije, 1. travnja.

Bile su tu sestre Rachel, Frances Newton, Hedwig

Neff i Olivia, koje su prije služile u Domu.

3. svibnja, na dan krunjenja, o. Stone iz crkve svetog Petra i Pavla, predvodio je obred krunjenja, a mladić iz škole stavio je krunu cvijeća na glavu kipa Marije jer nije bilo djevojaka u višim razredima.

Ovaj novi kip nije prvi kip Gospe Fatimske u CCH-u. Pokojna s. Remigia jednom je ispričala sestri Rachel da je unutra bio jedan, koji je uništen u rijetkom slučaju tornada u Altonu.

Tada, kada je sestra M.

Elizabeth Utar bila poglavarica

i upraviteljica, kip Gospe

Fatimske bio je smješten

na istom mjestu kao i

sadašnji. To je kip koji

je vandaliziran.

S. Lucille Kern

kaže da su, kada

je podignut drugi

kip na otvorenom

prostoru, sestre

i djeca okupljeni

oko njega u

večernjim satima,

molili kronicu ako je

vrijeme dopuštalo. Priče

o tornadu i okupljanju oko

kipa za molitvu opisane su u

godišnjicama CCH-a.

Tornadi su rijetki u Altonu, ali poplave

nisu jer je centar Altona na obalama Mississippija.

I 1. travnja i 3. svibnja Mississippi je pokrivao Great

River Road, koji prati rijeku od Altona do Graftona,

Illinois.

Silosni mlina u blizini Broadwaya i državnih ulica

u Altonu označeni su visokim vodostajem rijeke

kroz godine. Rijeka još nije bila dovoljno visoka za

upozorenje za ovu godinu.

s. Olivia Woltering, ASC

Počasti za sestru Charlotte

S. Charlotte Rohrbach, ASC, primila je prošlog mjeseca počasni doktorat na Sveučilištu Newman.

Akademski stupanj se dodjeljuje svake godine značajnom i ostvarenom članu proširene Newman zajednice čiji život i rad odražavaju uzornu posvećenost jednoj od četiri temeljne vrijednosti Sveučilišta: katoličkom identitetu, kulturi službe, akademskoj izvrsnosti i globalnoj perspektivi.

S. Charlotte dobila je čast zbog svoje predanosti Sveučilištu Newman i katoličkom visokom obrazovanju, kao i za njezine snažne primjere katoličke vjere.

U svoje vrijeme u Newmanu, s. Charlotte je služila kao profesorica povijesti, akademska dekanica, ravnateljica bivših studenata, upraviteljica kampusa, ravnateljica uslužnog učenja, ravnateljica studija u inozemstvu, kao i privremena predsjednica te izvršna direktorica.

Evo njezinih napomena nakon prihvaćanja diplome.

Uvodne napomene

Uspjela sam! FYI: na putu do posla kod NU 2/05, pala sam i slomila lijevu nogu – bedrenu kost. Anatomiju sam ponovila iz preddiplomskih godina. Sada svojoj autobiografiji mogu dodati još jedno „zanimljivo i izazovno“ iskustvo.

Jako sam radosna i zahvalna u svom srcu ovoga jutra kada mi Sveučilište odaje čast ovim počasnim doktoratom. Imala sam mnogo vremena razmisliti o tome što želim reći ovog jutra; opasno je dati pripovjedaču čak i nekoliko minuta za razmišljanje... Za mene i nadam se za vas, sav život je u našim odnosima. Moje se veze odnose na tri zajednice kojima pripadam: moju krvnu obitelj, moju redovničku obitelj i moju obitelj Sveučilišta Newman. Pretpostavljam da svi mi danas imamo predstavnike tih obitelji.

Moja krvna obitelj

Moja prva skupina. Mogla bih napisati knjigu, ali umjesto toga želim povezati jednu priču o lekciji koju nikada neću zaboraviti.

Upravo sam bila završila svoj doktorat na Sveučilištu Saint Louis na Američkim studijima neposredno prije Božića. Moj najmlađi brat dao mi je crnu majicu sa zlatnim slovima Super NONE (Super NITKO). Ta druga napisana riječ bila je NITKO. Doista sam naučila važnu lekciju poniznosti - još uvijek svaki dan učim tu lekciju.

Moja redovnička obitelj

Dok sam završavala za prvostupnicu, pridružila sam se Klanateljicama Krvi Kristove, koje su osnovale i sponzorirale Sveučilište Newman.

Tijekom svojih dugogodišnjih odnosa s ovom

velikom grupom žena, bila sam obrazovana, podučavana vrijednosti života u zajednici, učila svoje osobno poslanje i svakodnevno sam bila pozvana živjeti ga. Ponovno povezujem jednu priču.

Imam strast poučavati - da budem taj pripovjedač o životu kako se živio u prošlosti, kako se živi sada, i kakav bi se mogao živjeti u budućnosti. Formalno obrazovanje bilo je nužno zlo da bih postigla svoj san biti ta učiteljica. Od mene su tražili da nastavim svoje formalno obrazovanje koje je uključivalo istraživanje koje sam ponekad smatrala gubitkom vremena. Članice moje zajednice podržavale su me i poticale da ispunim san i učinim svoju strast poslanjem i službom svoga života.

Moja obitelj Sveučilišta Newman

Otprilike 50 godina svoga života provela sam u Newmanu kao studentica, bivša studentica i zaposlenica. Ima mnogo ljudi koji bi mi platili da ne povezujem nekoliko priča. Pogodite što - odlučila sam uzeti novac i planiram veliki odmor!

Moji odnosi tijekom ovih godina doista su dragocjeni - kako mogu izabrati one osobe na koje se odnose? Blaga bi trebala trajati za vrijeme života – moja traju.

Zaključne napomene

Imate svoje zajednice, svoje odnose. Uvijek ih čuvajte.

Danas te slave. Neka te slave, postigla si veliku čast. Ali uvijek se sjeti promišljati o tim dragocjenostima.

Još jednom, hvala Sveučilištu Newman za ovu čast koju mi danas iskazujete. Vratit ću se uskoro u svoj ured.

Cheryl Wittenauer

Jedinstveno životno iskustvo!

Zajedno s Klanjateljicama Krvi Kristove, imao sam priliku doći do neočekivanog odredišta.

Uvijek prihvaćam pozive služiti u medicinskim misijama Družbe jer vjerujem u potrebu dijeljenja talenta kojim me je Bog blagoslovio. Ove medicinske misije obično su se odvijale u njihovom apostolskom domu ili u obližnjim mjestima. Ovaj put, međutim, od 19. do 25. svibnja 2019., medicinska misija održana je na otoku u središtu Filipina i to je bio vrlo poseban trenutak.

Istina, morali smo putovati kopnom i morem do provincije Romblon, Tablasa i Aladskih otoka, odredišta naše medicinske misije.

U Tablasu, na odabranom otoku, nalazi se prekrasna zajednica: CARMEN, u kojoj su ljudi prijateljski, gostoljubivi i puni ljubavi, vođeni i zaštićeni svojom zaštitnicom - "Naša Gospa od brda Karmel". Župom upravlja dobar, predani, energični i dinamični svećenik, p. Diong. Župljani su bili vrlo ljubazni i gostoljubivi u posluživanju delicija grada u svim našim jelima, između ostalog Carmen je rodno mjesto sestre Flor Manga, ASC - istražili smo okolicu Carmen i uživali u prekrasnom pogledu na grad 580 koraka od vrha planine, gdje se slika Gospe Guadalupske čuva u maloj, ali urednoj kapeli. Također smo pokušali roniti s ronionicima, što nam je pomoglo da shvatimo da je to doista atraktivan sport, ali i bolan i opasan.

Medicinska misija za Carmenu bila je uspješna, uvjereni smo da smo služili Božjem narodu predano i s ljubavlju. Pacijenti koji su došli na konzultacije dobili

su besplatne lijekove; došli su s različitim oboljenjima kao što su: hipertenzija, gastrointestinalni problemi među odraslima, od prehlade do kožnih bolesti i pothranjenosti među djecom. Dr. Weng je također iskoristio priliku za edukaciju o higijeni i osobito hipertenziji.

Svi oni koji su imali koristi od naše službe otišli su zadovoljni, izražavajući svoju zahvalnost timu SMDMMC (Misijski centar Sv. Marija De Mattias) i opetovano tražeći da se vratimo. Također, u Alad Island Romblon, služili smo zajednici u župi sv. Vincenta Ferrera. Župnik p. Alan Christopher Montajo, mlad, zauzet i aktivan, vodio nas je u razgledavanje najzanimljivijih mjesta na tom području. Tijekom našeg dvodnevnog boravka, p. Alan nam je pokazao okolne otoke Cobrador i Sandbar. Mještani su jednostavni, prijateljski i religiozni. Misa se slavi već u 5 sati ujutro i mnogi dolaze u kapelu moliti.

Ujutro 24. svibnja 2019., stigavši u Alad, obrezali smo 20 dječaka u dobi od 10 do 13 godina (Filipini su zemlja koja nastavlja praksu obrezivanja djece zbog higijene).

Izlazak iz našeg wellness područja, Quezon City, i dijeljenje s onima u potrebi je stvarno način da volite i služite Bogu. SLAVA BOGU!

LOURDES S.M. SARMIENTO M.D. ROMBLON

Ljudsko lice ekonomije

“Misionari su heroji i heroine koji slušaju poziv Učitelja i odlaze od kuće u avanturu. Oni imaju hrabrosti izaći izvan sadašnjih zona udobnosti iako su se kod kuće dobro smjestili ekonomski, socijalno i vjerski. Nisu baš sigurni na zemljovidu, ali imaju hrabrosti napustiti obalu, naravno, oslanjajući se na njegovu milost”. (Citirano iz časopisa MAGOET.)

Gospodin je rekao Abrahamu: Ostavi svoju zemlju, svoju obitelj i kuću svoga oca, i idi u zemlju koju ću ti pokazati (Knjiga Postanka 12, 1), dobrostojeći Abraham se preselio u nepoznatu zemlju bez zemljovida. Ista je bila i priča Mojsijeva. Kad Isus poziva prve učenike, želi da napuste svoju obitelj i svoju pripadnost, uključujući svoje mreže, i slijede ga kao siromasi poput Isusa, Učitelja.

U svijetu polubogova moći, performansa, prestiža, uspjeha, prihoda, imovine, vlasništva i popularnosti nije lako reći Amen na Gospodinov poziv, obzirom na stvarnost svake Regije.

To je bila izvrsna prilika da se blago različitih regija objedini i podijeli stvarnost svake regije, ljudski resursi, nada se izazovima i očekivanjima. Seminar za ASC regije i osnutke s temom „Ljudsko lice ekonomije“ doista je pomogao u razumijevanju evanđeoskih odnosa i rastu u dubljem razumijevanju evanđeoskog upravljanja dobrima. Bile smo motivirane da postanemo svjesne višestrukog lica uprave koja se pokazuje u sposobnosti koordinacije, brige o ljudima i

rješavanju problema koji predstavljaju prepreke dobrom upravljanju. Nismo samo upraviteljice zadužene za radove i imovinu. Kao vjerni sluga u Evanđelju, i mi smo pozvane izvršavati zadaću upravljanja na odgovoran i kompetentan način.

Svaka Klanjateljica je pozvana da bude ekonoma, upraviteljica Božjih različitih oblika milosti izraženih u osobnim karizmama svake osobe usmjerenima na dobrobit svih. Hvala vam što smo imale priliku sudjelovati na ovom seminaru, što je za mene bilo bogato iskustvo, a posebno za svaki susret na seminaru koji je bio utemeljen na smjernicama iz Vatikanskog dokumenta “Ekonomija u službi karizme i poslanja”.

s. Lalitha Varakukalayil, ASC

Predivno iskustvo radosti

Jubilej je slavlje Božje vjernosti u našem životu, to je slavlje djelotvornog putovanja u našem životu, vrijeme da izrazimo svoju zahvalnost Bogu i drugima, to je slavlje naše vjernosti Bogu, to je proslava poteškoća i borbi koje smo živjele u našem životu i slavlje svega što smo učinile radosnim na našem životnom putu.

“Duša moja objavljuje veličinu Gospodnju, i duh moj se raduje u Bogu, mome Spasitelju” (Lk 1, 46-47). Da, pridruživši se našoj Presvetoj Majci, s. Mini Vadakumchery i ja osobno zahvaljujemo Gospodinu na Njegovoj čudesnoj ljubavi i blagoslovima na nas. Naša srca su ispunjena radošću zahvaljujući Bogu za dar poziva koji nam je dao. Ovaj poseban poziv na redovnički život učinio nas je vrlo intimnim s Isusom. To je gola istina, a naše je iskustvo da je Bog uvijek vjeran svojim obećanjima u našim životima. Bio je tako brižan, pun ljubavi, ljubazan i darežljiv prema nama.

Bilo je to divno vrijeme koje je Bog postavio u naš život da se osvrnemo na svojih 25 godina redovničkog života u Crkvi i ASC obitelji. Prošle smo 25 godina u kojima smo postale svjesne svog života, Gospodinovih blagoslova, doprinosa društva našem životu, doprinosa naše obitelji, doprinosa ASC obitelji i našeg doprinosa drugima. Tijekom tih 25 godina bile smo dobro zaštićene u Božjim rukama. Brinuo se o nama kao o zjenici Njegovih očiju. On nas je pratio u svim našim borbama, radostima, zbunjenosti, sumnjama, tugama i usamljenosti.

Prepoznamo različite osobe koje je Bog upotrijebio kao instrumente da nas formiraju i oblikuju nas kakve smo danas. Doista smo zahvalne svima njima, posebno našim roditeljima, članovima obitelji, rodbini, susjedima, nadređenima, osobama koje su nas vodile da prepoznamo svoj poziv, odgojitelje, članice ASC obitelji, učitelje i prijatelje. Kad se osvrnemo na naš današnji život, osjećamo se sretni zbog svoga posvećenog života, osjećamo zadovoljstvo onim što smo primile i što smo danas. Osjećamo jaku pripadnost svojoj zajednici jer nas je obitelj ASC prihvatila sa svim našim osobinama i brinula za nas. Ovo slavlje učinilo nas je jako sretnima i osjećamo se zahvalne Bogu i svima oko nas. Molimo za trajni Božji blagoslov i vaše stalne molitve. Želimo biti blagoslov za druge s kojima živimo i radimo.

Hvala vam svima na ljubavi, podršci i sjećanju na dan našeg jubileja.

s. Mini Pallipadan i s. Mini Vadakkumchery, ASC

125. obljetnica prisutnosti ASC u Bihaću Bosna i Hercegovina

U subotu, 8. lipnja 2019., u Bihaću se okupilo 40 sestara Klanjateljica Krvi Kristove Regije Zagreb, zajedno s regionalnom poglavaricom sestrom Ana Marijom Antolović, kako bi proslavile 125. obljetnicu života i djelovanja svoje redovničke zajednice u tom gradu. Među brojnim sestrama, bile su nazočne one koje su tijekom proteklih desetljeća živjele i djelovale u Bihaću.

Sestrama su se u proslavi pridružili brojni uzvanici te vjernici župe sv. Antuna Padovanskog – Bihać, zajedno sa župnikom i župnim vikarom. Svečanu Euharistiju predvodio je mons. Marko Semren, pomoćni biskup banjolučki, uz suslavlje još nekoliko svećenika koji su pristigli s raznih strana. Liturgijsko slavlje je uzveličao mješoviti župni zbor ujedinjen sa zborom „Pelikan“ sestara Klanjateljica Krvi Kristove, pod ravnanjem sestre Damjane Kovačević, uz orguljsku pratnju sestre Domagoje Ljubičić.

Nakon svete Mise slijedila je akademija u dvorani bivše škole sestara Klanjateljica, koju je komunistička vlast oduzela nakon Drugog svjetskog rata. S. Ljubica Radovac, koja je vodila kroz program akademije, uputila je na početku pozdrave te iskazala dobrodošlicu uvažanim gostima i uzvanicima.

Prije samog početka programa, pozdravnu riječ nazočnima uputila je poglavarica zajednice sestara u Bihaću s. Blanka Šturm: „*Jubilej je više od sjećanja na minulih 125 godina. Proslava za nas sestre uključuje emotivnu povezanost s tolikim sestrama koje su gradile povijest, stvarale stil, prenosile vrijednosti koje mi danas baštinimo, čuvamo i promičemo u kontekstu našega vremena i mogućnosti. Jubilej je prilika da se nađemo zajedno i da više upoznate našu zajednicu Klanjateljica Krvi Kristove kako bismo se u svojoj različitosti prepoznali kao zajednički graditelji boljega svijeta. Multikulturalnost i međureligijski dijalog je ozračje u kojem su sestre doprinosile suživotu kroz cijelu svoju povijest. Hvala vam što svojom prisutnošću*

i sudjelovanjem u ovom programu upravo to svjedočite danas. Izražavam dobrodošlicu svima. U programu će biti obnova uspomena, sjećanja, konkretni pokazatelji otvorenosti i zajedništva. Zahvaljujem za suradnju svima, kako u pripremi proslave jubileja tako i za sudjelovanje u ovom programu.“

Program akademije bio je raznolik po sadržaju i izvođačima.

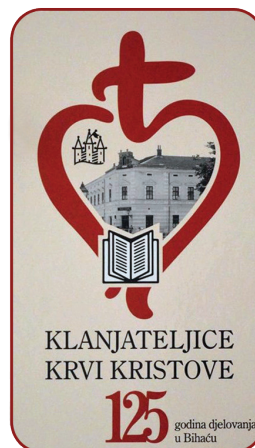
U glazbenom dijelu nastupio je zbor ASC „Pelikan“, mješoviti zbor Glazbene škole u Bihaću i dječji zbor Katoličkog školskog centra u Bihaću. Svoj doprinos su dali i mladi učenici Umjetničko-glazbene škole

izvođači skladbe na klaviru i harmonici, a jedna djevojčica je sve prisutne oduševila solo točkom umjetničkog plesa. Kroz prezentaciju, uz prikladan tekst i glazbu, prisutnima je ponuđeno kratko povijesno putovanje kroz 125 godina prisutnosti i djelovanja sestra u Bihaću.

Obilježavanje ove visoke godišnjice podržala je Vlada Federacije BiH i Gradska uprava Bihaća. U gradskoj galeriji je u predvečerje, 7. lipnja, gđa Zora Dujmović, ministrica kulture

i sporta u vladi Federacije BiH, otvorila prigodnu izložbu fotografija. Izložbu su pripremili djelatnici Galerije u suradnji s prof. povijesti gospodinom Franjom Jurićem, koji je i autor knjige pod naslovom „ASC u Bihaću - 125 godina djelovanja“, koja je tiskana za ovu prigodu.

ASC Regije Zagreb

Zajedno za život, dostojanstvo i ljudska prava

Od ožujka 2017. godine, moje poslanje je voditi brigu o ženama i njihovoj djeci u skloništu za žene migrantice, žrtve obiteljskog i seksualnog nasilja. Žene su uglavnom iz jugoistočne Azije - Vijetnama, Kambodže, Laosa, Tajlanda, Kine, Filipina, Mongolije, Uzbekistana itd. Općenito, žene migranti su vrlo mlade i lijepe, pa su njihove bebe jako slatke, lijepe i pametne. Sanjale su o boljem životu u Koreji nego u njihovoj zemlji. Ali život mojih klijentica nije bolji nego prije. Bile su žrtve nasilja. Izgubile su svoje dostojanstvo kao ljudske osobe i pate od depresije. Zato suosjećam s njima i želim se brinuti za njih.

Nadam se da im je udobno i mirno u našem Centru, te da postaju snažnije psihički i fizički i sposobne brinuti se za sebe. Zato ih ponekad vodim u bolnicu i planiram za njih neku vrstu obrazovnih programa - učenje korejskog, osobno i grupno savjetovanje, umjetnost, tečaj joge itd. Programi su korisni i čine ih sretnima. Ako su fizički i psihički zdrave, bit će spremne stati na vlastite noge. Žele zaraditi novac naporno radeći, ali njihovi poslovi nisu dobro plaćeni, jer nisu dobre u poznavanju korejskog jezika. Ipak, bile bi tako sretna da mogu raditi bilo gdje. Željele bi živjeti u Koreji i sanjati bolji život. Želim ih zaštititi i pomoći im u ostvarenju njihovog života u Koreji.

Boravak žena migranata u Koreji nije stabilan. Većina ovih žena koje su udate moraju svake godine ili svakih šest mjeseci produžiti boravak i to puno košta. Imaju inozemne osobne iskaznice, ali ne dobivaju dokumente iz javnog ureda kako bi koristile svoju osobnu iskaznicu. Moraju dobiti dokumente za korištenje osobnog broja svoje djece ili muža jer nisu Koreanci. Njihova djeca također trpe multikulturalnu diskriminaciju u školi i društvu. To čini dvostruku bol njihovim majkama. U Koreji su žene migranti najslabije - žene, stranci, gotovo nepismene u Koreji. Dakle, mislim da je moja misija biti njihove ruke i noge kao da su Isusove ruke i noge.

Pokušavam voljeti žene migrante i njihovu djecu kao što Isus voli mene. Osjećala sam da ih Bog jako voli pa mislim da smo se u ovom trenutku susreli. To su Božji darovi za mene. Iskusila sam pravdu, mir i integritet stvorenoga kroz njih. Dali su mi do znanja da smo svi obitelj na svijetu. Pomažu mi proširiti moje misli, vrijednosti i poglede na svijet, a možda su i oni doživjeli isto kroz moje djelovanje.

Radeći s njima i živeći s njima, živim vrijednosti JPIC-a, vrijednosti pravde, mira i integriteta stvorenoga. Nadam se da ću živjeti s njima kao obitelj. Naš Centar je otvoreno mjesto za gostoprimstvo.

Samo pokušavam dati sve od sebe u Isusovoj Riječi. Oni su ljubljena djeca Božja i On se želi brinuti o njima kroz moje ruke i noge. Daje mi radost i zadovoljstvo da ih vidim sretna i zdrava. To je dovoljno da živim svoju posvetu redovnički život, jer osjećam da me Bog voli onoliko koliko i njih. Moja je želja da žive svoj život s ljudskim dostojanstvom. Mislim da je to i Božja nada.

s. Bo Hui Francesca Kang, ASC

2. srpnja: s. Nadia i s. Matija vraćaju se s kanonske vizitacije u Australiji

2.-7. srpnja: s. Manuela prisustvuje sastanku Komisije za Fond i ostaje u SAD-u do **14. kolovoza**

25. kolovoza: 25. godišnjica prisutnosti ASC u Bjelorusiji - s. Bridget će prisustvovati svečanostima

**Rođendani:
slavimo život**

srpanj

50

s. Ljiljana Marić 13.07.1969. Zagreb

60

s. Patrizia Pasquini 10.07.1959. Italija

70

s. Irena Zeba 14.07.1949. Zagabria

80

s. Rosa (Bernardina) Panattoni 06.07.1939. Italija

90

s. Maria Alteri 08.07.1929. Italija

s. Maria Antonia Capobianco 31.07.1929. Italija

kolovoz

30

s. Jyotji Nallamothu 14.08.1989. Indija

40

s. Aldona Kala 25.08.1979. Wrocław

50

s. Radegunda Kimaro 01.08.1969. Tanzanija

s. Moly Pullan 13.08.1969. Indija

70

s. Nicolina Rosa Pennucci 30.08.1949. Italija

90

s. Maria Mossa 10.08.1929. Italija

s. Pauline Schneeberger 10.08.1929. Schaan

s. Helen Lindsey 13.08.1929. SAD

s. Therese Marie Smith 18.08.1929. SAD

Redovnički zavjeti

1. srpnja 2019.

50. godišnjica redovničkih zavjeta - Regija Brazil

s. Manoelina Marques Ferreira

60. godišnjica redovničkih zavjeta - Regija Brazil

s. Maria José Dutra

s. Hellena Augusta Wallcott

s. Regina Nascimento

65. godišnjica redovničkih zavjeta - Regija Brazil

s. Maria da paz Azevedo

s. Mônica Renilde Borsa Lima

s. Maria Serena do Vale

s. Clemens de Oliveira

10. ili 11. kolovoza 2019.

50. godišnjica redovničkih zavjeta - Centar Wichita

s. Vicki Bergkamp

15. kolovoza 2019.

25. godišnjica redovničkih zavjeta - Regija Zagreb

s. Martina Katović

s. Melita Petra Kraševac

s. Nada Grgić

50. godišnjica redovničkih zavjeta - Regija Zagreb

s. Branislava Garvan

s. Elvira Cvitković

s. Iluminata Antolović

s. Lucija Stipić

s. Mehtilda Čančar

s. Velimira Bosankić

s. Veronika Radoš

Vratile su se u kuću Očevu

30.05.2019.	s. Nina Rita Pagliaccio	Italija
08.06.2019.	s. Giuseppina Ruo	Italija
14.06.2019.	s. Lucia Gliaschera	Italija
16.06.2019.	s. Teresina Vani	Italija

Međunarodno Glasilo
Klanjateljice Krvi Kristove

Međunarodno glasilo
Klanjateljice Krvi Kristove
Vrhovna uprava
Via Maria De Mattias 10, I - 00183 Roma

Godina XXI. - br. 7, srpanj-kolovoz 2019.

Uredništvo:
Maria Grazia Boccamazzo, ASC
Mimma Scalera, ASC

Prijevod
s. Klementina Barbić - hrvatski
s. Betty Adams - engleski
s. Martina Marco - kiswahili
s. Bozena Hulisz - poljski
s. Clara Albuquerque - portugalski
s. Miriam Ortiz - španjolski
s. Lisbeth Reichlin - njemački